

ŠPILJA MALA TOUNJČICA

Marijan Lindić i Jadran Lindić

Istraživanje špilje Male Tounjčice i izradu nacрта obavila je ekipa Speleološke škole SO "Željezničar" 4.11.1995. kada su školarci Mea Bombardelli, Miroslav Jerković, Jadran Lindić i Marijan Lindić pod vodstvom instruktora Vladimira Božića topografski snimili špilju i izradili nacrt u mjerilu 1:100.

Istraživanje i izrada nacрта trajali su puna 4 sata. Istražena je ukupna dužina od 68 m. Prema podacima iz literature, nađen je samo jedan podatak o prethodnom istraživanju i izradi nacрта iz 1960. godine, u vrijeme trajanja III speleološkog tečaja u Tounju, kada je špilja istražena. Nacrt do danas nije objavljen, a ni drugi podaci o špilji Mala Tounjčica.

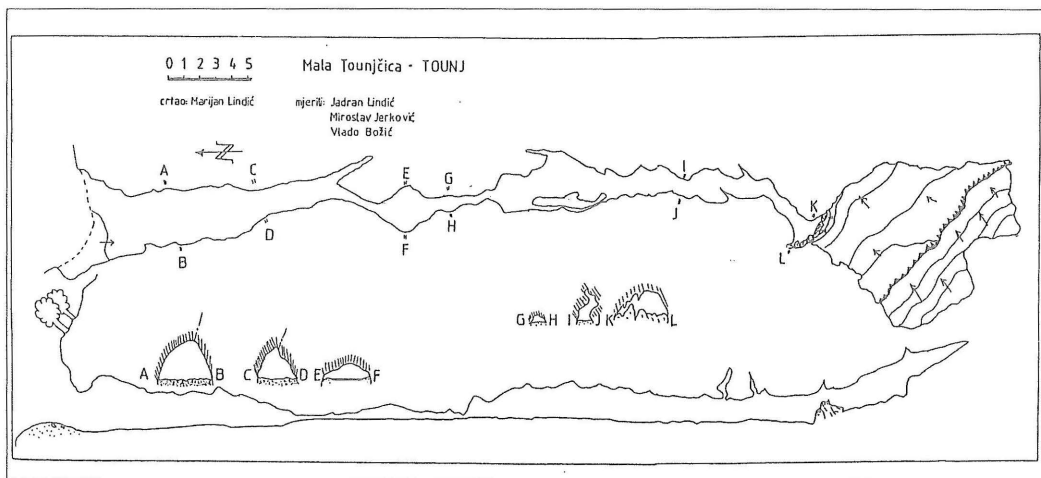
Do špilje Mala Tounjčica vodi strma staza koja se odvaja od glavne staze ulijevo na serpentini što se spušta prema rijeci.

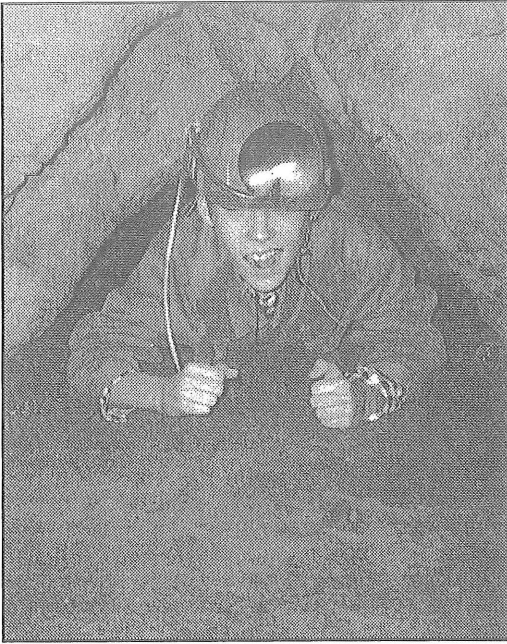
Špilja ima ulaz širok 5 m i visok 2,5 m, što je dovoljno da se može normalno ući i hodati (profil A-B). Tlo je prekriveno raznim kamenjem i na nekim mjestima ima blagih izbočina. Strop je na nekim mjestima neravan, a vidljive su i pukotine. Do 11 m dužine može se normalno hodati (profil C-D), zatim se strop

naglo spušta i tako sve do 15 m, gdje treba puzati. Na tom mjestu kanal se račva u dva uža kanala. Prvi skreće ulijevo i dug je svega 2,5 m, nakon čega završava uskom pukotinom. Širina je 40 cm.

Drugi, desni odvojak sličan je prvom ali ide dalje. U tom je kanalu dno vlažno, s dosta blata. Taj je kanal širok 70-80 cm i toliko visok, i treba se provlačiti kroz njega. Dugačak je 3 m i nakon njega je jedna mala prostorija. Dugačka je jedva tri metra, a na središnjem dijelu je široka 2,9 m i visoka 90 cm (profil E-F). Na dnu prostorije nalazi se lokva nastala kapanjem vode sa stropa. Strop je vlažan od vode nakapnice. Nakon te prostorije nastavlja se kanal sličnih dimenzija prijašnjem (profil G-H). Poslije toga puzavog kanala izađe se na velik hodnik, dug 20 m.

Na početku hodnika širina je 2,5 m, a visina 2 m. U hodniku se nalazi jedna veća pukotina u obliku zida, koja je preuska za provlačenje. Inače je cijeli hodnik većinom ravan, s ponekom pukotinom na stropu (profil I-J). Pri kraju se hodnik sužuje do 1 m širine, s dvjema pukotinama u stropu. Mijenja se smjer hodnika udesno prema jugozapadu, gdje se nalazi sigasto "Zubalo" (profil K-L), iza kojeg počinje nagli

Marijan Lindić

Foto: V. Božić

uspon i kanal se širi u veliku "Zadnju dvoranu". U toj dvorani ima mnogo sigastih ukrasa (stalaktita i stalagmita), a nalaze se u višem dijelu dvorane. Na 4 m od ulaza u dvoranu je polica koja pokriva cijelu južnu stranu. Najviša je točka dvorane 3,5 m, a najšira 12 m. Dvorana, a ujedno i špilja Mala Tounjčica, završava u neprolaznoj pukotini na lijevoj strani police.

Literatura:

Posarić, I. (1961): Pećina Tounjčica. Speleolog, god. IX, str. 10-13, Zagreb.

Božić, V. (1992): Prikaz špilje Tounjčice u prošlim stoljećima. Speleolog, god. 38/39, str. 39-43, Zagreb.